

men generelt af acceptabel standard. Det forhold, at nogle ansatte har publiceret i et så anerkendt international tidsskrift som 'World Development', bekræfter høj videnskabelig kvalitet.«

Jeg kan henholde mig til denne vurdering. Der foreligger to nyere, uafhængige evalueringer af nordiske institutioner med opgaver, der er sammenlignelige med dem, Center for Udviklingsforskning udfører. I en rapport fra 1997 om Nordisk Afrika Institut (Sverige) konkluderes, at publikationerne generelt er af god akademisk standard og yder et godt empirisk bidrag til kendskabet til Afrikas problemer. Det vurderes dog også, at meget få af instituttets bøger har ydet solide videnskabelige bidrag og præsenterer ny viden.

I en evalueringsrapport fra 1995 om det norske Center for udvikling og miljø ved Oslo Universitet påpeges det, at det – ret nye – center har publiceret meget få videnskabelige arbejder. Med en række forbehold for indkøringsvanskeligheder for centret konkluderes, at det foreløbig er kommet til kort, når det gælder forskning af god international kvalitet.

På denne baggrund finder jeg, at det danske Center for Udviklingsforskning klarer sig fuldt acceptabelt i en nordisk sammenligning. Centrets bestyrelse og ledelse arbejder dog for fortsat styrkelse af den faglige kvalitet og den internationale udgivelsesvirksomhed.

Spm. nr. S 208

Til ministeren for udviklingsbistand (22/10 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren oplyse, om Martin Paldams konklusioner i bogen Ulandsbistand – altruismens politiske økonomi om, at ulandene selv vægter økonomisk vækst meget højt over de øvrige kriterier, giver Danida anledning til at genoverveje sit valg af sektorer i en retning, der er mere orienteret mod økonomisk vækst?«

Svar (29/10 97)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg deler ikke Martin Paldams konklusion om, at ulandene selv vægter økonomisk vækst på bekostning af andre områder. Vedtagelsen af det såkaldte 20/20 princip på Det sociale Topmøde i København – og måden dette er blevet fulgt op på efterfølgende – er et konkret vidnesbyrd om ulandenes vilje til at sikre udviklingen og finansieringen i sundheds- og uddannelsessektorerne.

I øvrigt kan jeg anføre, at sektorvalget i programsamarbejdslandene fordeles sig på følgende vis: Infrastruktur 10, landbrug 13, energi 5, fiskeri 2, privat sektor 1, sundhed 8, uddannelse 5, vand og sanitet 8, miljø- og ressourceforvaltning 6, oprindelige folk 1. Denne fordeling, hvor lidt over halvdelen befinder sig i de såkaldte produktive sektorer, afspejler fint den opfattelse, der kom til udtryk i regeringens strategi for dansk udviklingspolitik frem mod år 2000, hvor støtte til såvel økonomisk vækst som udvikling af de sociale sektorer blev beskrevet som en forudsætning for bekæmpelse af fattigdom.

Endelig får både privat sektor programmet, ordningen for blandede kreditter og IFU i disse år tilført meget betydelige ressourcer.

Spm. nr. S 209

Til ministeren for udviklingsbistand (22/10 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes han opfatter Udenrigsministeriets rotationsprincip i forhold til de ansattes muligheder for at indgå som kvalificerede sparringspartnere i specifikke diskussioner på sektorniveau og som overordnede ansvarlige for Danidas sektorprogrambistand?«

Svar (29/10 97)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Som det fremgår af vedlagte notat af 27. oktober 1997 om Udenrigsministeriets personalepolitik og administrationen af dansk udviklings-